

Opravičenje pred Bogom

(Samo po veri? Po zaslugah Jezusa Kristusa?
Ali po krvi Jezusa Kristusa, ki človeka očisti vseh grehov?)

Krščanski teozofski spis št. 64.3

Izvirna izdaja: Založba Franca Šumija v Zürichu.

Prevedel in uredil Janko Žagar

Oče Jezus skozi Franca Šumija osvetljuje nauk o opravičenju pred Bogom, ki ga je apostol Pavel napačno razložil, in s svojimi lastnimi nauki v Novi zavezi dokazuje, kako poteka opravičenje pred Bogom.

www.novorazodetje.si

Kazalo

1. POGLAVJE - Zgodovinski podatek	2
2. POGLAVJE - Duhovno branje Biblije	2
3. POGLAVJE - Zakon sliži le spoznanju greha	4
4. POGLAVJE - Resnična vera je vera, ki deluje skozi ljubezen	5
5. POGLAVJE - Abraham je bil opravičen po vrlinah in delih	7
6. POGLAVJE - Pavel dela nebesa za kraljestvo brezbožnih	8
7. POGLAVJE - Vera brez vrlin in del je brez vrednosti	9
8. POGLAVJE - Vera te ne more obvarovati pred peklom	10
9. POGLAVJE - Apostol Pavel kot učitelj del ljubezni do bližnjega	11
10. POGLAVJE - Izpolnjujte zapovedi ljubezni	12
11. POGLAVJE - Luter ni bil s Svetim Duhom krščen apostol. Kako se nebesa izsilijo s silo?	13
12. POGLAVJE - Rešitev na križu je delo ljubezni	14
13. POGLAVJE - Napačna razlaga Kristusovih zaslug	14
14. POGLAVJE - Temeljno napačen pogled o odrešenju na križu	17
15. POGLAVJE - Zapuščina Jezusove izjave o ljubezni do bližnjega	21
16. POGLAVJE - Trojni pomen vere	24
17. POGLAVJE - Trojni pomen besedil Svetega pisma	24
18. POGLAVJE - Sveto pismo je treba razlagati le duhovno. Samo Bog ga lahko razloži.	25
19. POGLAVJE - Vse temelji na ljubezni – obljuba nove Biblije. Vabim vas, da preberete vse teozofsko-krščanske knjige.	26
OPOMBE	29

1. POGLAVJE

Zgodovinski podatek

Korint, Grčija, leto 57, od 22. oktobra do 5. novembra, 3. in 4. poglavje iz pisma apostola Pavla krščanski skupnosti v Rimu.

Gradec, od 10. november 1901 do 1902: Oče Jezus skozi Franca Šumija osvetljuje nauk o opravičenju pred Bogom, ki ga je apostol Pavel napačno razložil, in s svojimi lastnimi nauki v Novi zavezi dokazuje, kako poteka opravičenje pred Bogom.

2. POGLAVJE

Duhovno branje Biblije

(Oče Jezus razsvetljuje katastrofalne posledice branja Svetega pisma po mrtvi črki in kakšna kazen doleti trdovratne biblijske kristjane v duhovnem svetu, ki vztrajajo pri nauku materialnih mrtvih črk Svetega pisma, če nočejo priznati svoje napake in se ne pustijo usmeriti k nasprotnemu.)

1 V Svetem pismu obstajajo nekatera mesta, ki si jih človek z razumom ne more razložiti, ker je njihova vsebina duhovna, ljudje pa so materialni. Zato moram Janz sam posredovati, da vam pojasnim, kaj sledi, če se takšni nesrečni verzi razlagajo po človeškem razumu. Kristjan mora vedeti, da Sveto pismo ni navadna knjiga, iz katere lahko vsak človek po svojem razumevanju razlaga svetopisemske odlomke, zato sem tu Jaz, ki sem ga dal napisati, in zato je vaša naloga, da se obrnete na Mene, svojega Boga in Očeta, in Me prosite za luč in resnico. Sveto pismo je duhovna knjiga in nihče je ne more razlagati čisto in pravilno, če mu pri tem Jaz sam ne pomagam.

2 Živite v svetu in greste s svetom skozi dobro in slabo, svet pa je materija, je strjena duša Satana, in vi verjamete, da ste z življenjem in ravnanjem po Satanu v sebi prižgali božansko luč resnice!? O, vi ubogi v temi svoje razumarske modrosti! Hočete ustvariti luč iz svoje duhovne zatemnjenosti?! Ne! To nikakor ne gre; za to je potrebno življenje po duhu in ne po smrti, ki prinaša temo, ki prebiva v vsakem človeku, ki ne živi strogo po Mojem čistemu duhovnem nauku. Kaj pa Moj, čisto duhovni nauk, zahteva?

3 Moj čisti duhovni nauk zahteva, da se vrnete k krepostim Jezusa, svojega Očeta in Boga, in jih uresničujete v dejanjih. Toda izpolnjevati te kreposti, po katerih edino lahko dobite duhovno luč pri branju Svetega pisma, ni tako lahko, kot si misli marsikateri pobožen človek. Zato vam moram sam razsvetliti pogoje, po katerih lahko dobite potrebno duhovno luč, da Sveto pismo lahko sploh berete in ga tudi razumete. Če te duhovne luči nimate, ste v duhovni temi in v Svetem pismu berete nesrečo namesto odrešenja.

4 Kdor Sveto pismo bere materialno, samo po črki njegovega besedila, in ga takšnega sprejema vase, si iz Svetega pisma pogosto prebere pekel, ker, ko stopi (po smrti) v duhovni svet, trmasto vztraja pri mrtvi črki Svetega pisma in prav iz te mrtve

črke pričakuje življenje duha.

5 Takih trmastih junakov, ki se oklepajo črke Svetega pisma, ne morem uporabiti v svojih nebesih, ker so nepoboljšljivi in prepirljivi in hočejo vse uveljaviti s črkami, ki prinašajo smrt. Moji angeli si sicer prizadevajo, da bi jim pomagali, da bi doumeli, kako je treba te in one verze Svetega pisma duhovno razumeti, vendar vsi biblijski kristjani teh razlag nočejo sprejeti. In nato sledi kazen za trmoglavost takšne "jezdece črke Svetega pisma": Postavljeni so v temo drugega pekla, da bi razmišljali o tem, kako je mogoče, da so, čeprav so Sveto pismo po Lutrovi razlagi natančno izpolnjevali in upali, da bodo prišli v nebesa, namesto v luči, pristali v temi. Ta kazen jih pripelje k spoznanju, da s tem, kako so razumeli Sveto pismo, ni bilo vse v redu.

6 Tako ostanejo tam v drugem peklu toliko časa, dokler ne začnejo dvomiti v resničnost svetopisemskih besed po dobesednem pomenu, kar se pri nekaterih zgodi šele po mnogih letih. Ko se enkrat pojavi dvom, so Moji poslanci spet tam in jih začnejo znova poučevati, kako stvari v resnici stojijo. Ko končno postanejo voljni in verujoči, so prestavljeni v tisto duhovno sfero, ki bi jo sicer glede na svoje vrline zasedli že takoj ob vstopu v duhovni svet. Glejte, tako se trmastim godi po smrti, če tam hočejo kaj izsiliti po pomenu mrtve, smrt prinašajoče črke Svetega pisma. Namesto milosti, ki so jo pričakovali, pridejo v temno drugega pekla. Glejte, tako se po smrti godi trmastim, če hočejo kaj izsiliti po smislu mrtve črke Svetega pisma. Namesto milosti, ki so jo pričakovali, pridejo v temno druge peklenke sfere.

7 Zdaj pa pride vprašanje: Kako naj človek živi, da bo pri branju Svetega pisma imel luč? Glejte, na to vprašanje vam želim odgovoriti. In če boste to sprejeli kot od Mene, vašega Boga v Jezusu, ter nato živeli in ravnali po resnici, vam potem nikoli ne bo žal, da ste prisluhnili Mojemu nasvetu. Ta nasvet je: Ljubi Boga nad vse! Če Me boš ljubil nad vse, boš tudi Moje besede povsod prepoznal kot tiste, ki prihajajo od Mene, kadar ustrezajo resnici. Rekel sem, da sem Jaz Duh in da Me lahko in morate častiti samo v duhu; zato tisti, ki sliši Moje besede, le te ne sme razlagati materialno, ampak duhovno, sicer pri ravnanju po nauku zaide na napačno pot. Te zapovedi pa so, da ne storite ničesar, kar bi nasprotovalo ljubezni, ki jo imate do Mene, če Mi verjamete. Ampak ko ljubezni nimate, potem ne ravnate v skladu z Mojimi zapovedmi ljubezni.

8 Prava ljubezen do Mene je središče in izvor vse ljubezenske moči, ki naj se razvije v vašem srcu. Ali lahko rečete, da Me ljubite, če ne verjamete Mojim besedam? Govorite o opravičenju, to v verskem smislu pomeni, duhovno očiščenje in osvoboditev od greha po veri. Toda vi Mi ne verjamete, saj Me imate le za bibličnega Boga, ne pa za Boga sveta, ki enako ljubi pogane, Jude, brezbožnike, Turke in vsakega človeka, ter ga sprejme v svoja prebivališča, če s ponižnim srcem posluša Moje besede, jih sprejme in izpolnjuje. Če bi bil le biblični Bog, določen po mrtvi črki, bi šel skoraj ves svet v pekel, ker ne veruje trdno po Bibliji! O, vi slepi junaki črke Biblije, ali mislite, da ustvarjam otroke zato, da bi jih potem – ker nikoli niso videli ali brali Biblije – pahnili v temo pekla? Kje je tu vaša razumnost in ljubezen? Kje

razumevanje vse ljubečega Boga?

9 Ali mislite, da je bo nekdo, ki ni protestant, ni kalvinist ali pa ni bral Biblije, ko umre, v duhovnem svetu takoj vprašan: Ali si bral Biblijo? Ali si veroval po Bibliji? Ali si se natančno ravnal po besedah Biblije? Glejte, o tem tam sploh ne sprašujejo, ampak le o tem: Kako si ravnal v ljubezni do svojega bližnjega? V Mojem duhovnem kraljestvu ni odločilno verovanje po Bibliji, niti po Talmudu, niti po Koranu, niti po katerikoli drugi verski knjigi, ampak edino in samo ljubezen. Zato sem kot Jezus rekel, da je v postavi ljubezen največja zapoved.

11 Po tem uvodu vas želim popeljati skozi izvirne verze, iz katerih črpate svojo opravičilo pred Bogom, in jih temeljito razjasniti, da boste pri branju Biblije, svojega Boga in Odrešenika v Jezusu, od Mene dobili pravo duhovno luč razumevanja, po kateri se boste lahko osvobodili katastrofalne lažne doktrine. Nauk in razsvetljenje, ki vam ga dajem, je zdaj naslednje:

3. POGLAVJE

Zakon služi le spoznanju greha

(Razlaga našega Očeta Jezusa - [Rimljanom 3,19-20](#))

1 Pavel je pisal Rimljanom: *Vemo, da zakon vse to govori tistim, ki so pod zakonom. Zato morajo vsi (ki so pod zakonom) molčati, in ves svet (ki je pod zakonom) se mora pred Bogom priznati za krivega.*

2 Ker nobeno delo po zakonu ne naredi človeka pravičnega pred Bogom; greh se namreč spozna po zakonu.

3 Seveda, kjer zakon nekoga obvezuje, da nekaj stori, delo, ki nastane, ni iz lastne ljubezni, temveč iz dolžnosti in prisile, zato ni delo iz svobodne ljubezni, temveč je kot delo sužnja; ni delo svobodnega človeka iz ljubezni, temveč delo sužnja zakona. Tako so tudi zakonsko določene pravne in zahvalne žrtve dela suženjstva, ker so zahtevane, in zato nimajo pred Menoj nobene vrednosti. Če bi ljudem hotel vladati s predpisanimi obveznimi zakoni, bi bili kot živali, ki, podvržene Mojim zakonom, živijo le tako, kot Jaz hočem.

4 Rimljanom [3,21](#): *Sedaj pa se je Božja pravičnost razodela brez zakona, kar je že nakazano v zakonu in prerokih.*

5 Samoumevno je, da sem izpolnil svojo obljubo, ki sem jo pogosto ponavljal od Adama in po prerokih - brez zakona, ker ni nikogar, ki bi Mi predpisoval zakone in Me zavezoval, da jih moram spoštovati in izpolnjevati.

4. POGLAVJE

Resnična vera je vera, ki deluje skozi ljubezen

(Oče Jezus pojasnjuje, da je Božja pravičnost nad vsemi ljudmi prišla skozi smrt na križu, skozi katero je bilo vse človeštvo odrešeno izvirnega greha in ne iz grehov, ki so bili storjeni iz lastne volje do časa križanja. Človek je pred Bogom opravičen samo s takšno vero, ki je dejavna skozi dela ljubezni.)

1 Rimljanom [3,22-25](#)

²² *Božja pravičnost namreč prihaja po veri v Jezusa Kristusa za vse in nad vse, ki verujejo vanj, ker tukaj ni razlik.*

²³ *Vsi so namreč grešili in so brez Božje slave.*

²⁴ *Tako postanejo pravični brez lastnih zaslug, ampak samo po Njegovi milosti skozi odkupitev, ki jo je prinesel Jezus Kristus.*

²⁵ *Bog ga je določil za žrtevno daritev, ki daje vero v Njegovo kri, da bi dokazal svojo pravičnost v odpuščanju preteklih prestopkov.*

2 Verz 22, da *Božja pravičnost prihaja po veri k vsem in nad vse, ki verujejo Vanj*, je svetovna zmota, ker izključuje vse tiste, ki ne verujejo v Kristusa, ti pa so doslej predstavljali štiri petine svetovnega človeštva; toda čim dlje se vračamo v čas apostolov, tem manj je bilo vernikov v Kristusa. Da je Pavel tukaj govoril iz človeške modrosti in ne iz Mojega božjega navdiha, je zgodovinsko dokazano.

3 Vi veste, da je Adam zagrešil izvirni greh in da je bil Odrešenik od izvirnega greha obljubljen samo njemu. Toda zakaj ravno njemu? Zato, ker je duh njegove duše vseboval vse ljudi, ki so iz njega izšli in ki se bodo v prihodnosti še rodili. Ker pa je bil Adamov duhovni duh vsebina vseh ljudi, so tudi vsi ljudje, ker izhajajo iz Adama, v Adamovem duhu so-grešili; sicer bi Odrešenik prišel takoj ob obljubi, ko sta Adam in Eva zagrešila greh, ne pa šele po štiri tisoč letih, ko Adam in Eva nista več živela, ampak le njuni potomci.

4 In ker je celotno človeštvo, ki izhaja iz Adama, v Adamovem duhu soudeleženo pri zagrešitvi izvirnega greha, je zato milost odrešenja po Mojem trpljenju in Moji smrti na križu pripadla enako vsemu človeštvu, torej tudi tistim divjim ljudstvom, ki Mojega imena Jezus Kristus še nikoli niso slišala in zato tudi v Mene ne morejo verovati. Kajti milost odrešenja je dana samo za izvirni greh, ki je bil storjen zaradi ošabne nepokorščine proti Božji zapovedi čistosti, pa tudi za vse grehe, storjene iz te prvotne krivde do časa križanja, ki niso bili zavestno storjeni iz samovolje, zlobe ali hudobnega namena. Ta milost je bila podeljena vsem ljudem brez izjeme, ne glede na vero, ker vsi ljudje izvirajo iz Adamovega duha.

5 Pri odrešenju, ki vam je bilo podeljeno po Mojem trpljenju in Moji smrti na križu od izvirnega greha ter od grehov, ki niso bili zavestno storjeni iz zlobe, nimate lastnih zaslug, saj sem za to trpel samo Jaz. Vam je bila dana milost osvoboditve od izvirnega greha in starozaveznih grehov, ki so v 25. verzu imenovani prejšnji prestopki, in s tem sem pred Bogom dosegel opravičenje zgolj na podlagi svojih

zaslug, pridobljenih na poti trpljenja. Zato se opravičenje pred Menoj ne nanaša na novozavezne grehe, ki jih zdaj sami storite ali jih boste še storili! Kajti če bi bili tudi današnji grehi vključeni v to, bi lahko bili nečistniki, prešuštniki, lažni preroki, goljufi, tatovi, roparji, morilci in najrazličnejši zločinci, pa bi vendar lahko brez kesanja, pokore in del ljubezni do bližnjega, takoj po telesni smrti prišli v nebeško kraljestvo, ker bi bili pred Bogom opravičeni; ne po lastnih zaslugah, temveč zgolj po nebeški milosti odrešenja na križu!

6 Zdaj se postavlja vprašanje: Čemu potem deset zapovedi, in čemu naj bi se držali Mojega nauka Nove zaveze, ter čemu v Očenašu prosili: »Odpusti nam naše grehe«, če bi vas Jaz enkrat za vselej odrešil za grehe, storjene nekoč v prvi zavezi, pa tudi za prihodnje grehe, ki jih boste storili v svojem sedanjem življenju?! Zato zdaj premislite, kako napačno in pogubno za vašo dušo ste doslej razlagali Sveto pismo! Kje je namreč zapisano, da sem vas odrešil tudi za grehe v drugi zavezi, oziroma v Novi zavezi, ki jih zdaj zagrešite?!

7 Lastne grehe, ki jih človek stori v svojem sedanjem zemeljskem življenju, mora vsak človek sam popraviti in odpraviti s kesanjem, pokoro in deli ljubezni; sicer nihče ne more biti deležen milosti Božje ljubezni, usmiljenja in [odpuščanja grehov](#), kajti le izpolnjevanje predpisane pokore in svobodno delovanje v ljubezni do bližnjega prinašata pravičnost in opravičenje pred Bogom za sedanje življenje.

8 Če bi bil prešuštnik, goljuf, ropar ali morilec (in bi bilo nad teboj treba izvršiti sodbo) in bi ti bilo rečeno: Takoj moraš stopiti pred svojega Božjega sodnika - si sam odgovori na vprašanje, ali bi se po milosti odrešenja po Jezusu Kristusu počutil čist od greha in opravičen pred Bogom, tako da bi lahko z veseljem in brez skrbi stopil pred svojega vsevednega in pravičnega sodnika, ki preizkuša srce in ledvice ter sodi ljudem po njihovih dejanjih? Gotovo je, da bi te prevzel strašen strah, ker tvoje zavestno zločinsko dejanje ne bi dopuščalo brezgrešnega opravičenja zgolj po veri.

9 V njegovi razlagi se zdi nejasen 25. verz: *'Bog ga je določil za spravno daritev po veri v Njegovo kri, da bi pokazal svojo pravičnost z odpuščanjem preteklih grehov.'*

10 Da bi razumeli smisel tega mističnega verza, ga preberite z vstavljenimi pojasnili: 'Njega (Jezusa Kristusa) je Bog (iz ljubezni) določil za spravno daritev (za izvirni greh), po veri (ki jo je Jahve vzbudil s prerokbami o prihajajočem Odrešeniku, v Mesiji), v njegovi krvi (ki pomeni Božjo ljubezen do svojih otrok in jo je v njih prebudila), da bi pokazal dokaz svoje pravičnosti (proti Adamovim potomcem, ki v kasnejših inkarnacijah niso vedeli ničesar o prvotnem grehu, v katerem so sami sodelovali) pri odpuščanju prejšnjih prestopkov (s spravno daritvijo na križu, da bi jih opravičil od izvirnega greha).'

11 Rimljanom [3,27](#): *A, človek, kje je zdaj tvoja slava? (Kje ostaja slava?) Uničena je! Po katerem zakonu? Po zakonu del? Ne, temveč po zakonu vere.*

12 Včasih kakega stiha brez Moje pomoči ni lahko razumeti skozi njegovo stavčno strukturo, in tako je tudi s tem. Vendar je pomen naslednji: Kje je zdaj tvoja slava, da si se sam opravičil pred Bogom? Uničena je! Po katerem zakonu? Po zakonu del, ki bi jih moral izpolniti, da bi bil opravičen pred Bogom? Ne, temveč skozi zakon vere,

ki te uči, da te je Jezus s svojim trpljenjem in smrtjo na križu odkupil izvirnega greha in te tako opravičil pred Bogom za ta greh.

13 Rimljanom [3,28](#): *Torej zdaj smatramo, da človek ni opravičen po zakonskih delih, temveč po veri.*

14 Edina pravilna razlaga tega stiha je naslednja: Človek ni opravičen po delih, ki so mu predpisana z zakonom, temveč le po veri, ki je dejavna skozi ljubezen. Dela ljubezni pa so dela dobrodelnosti, storjena iz lastne svobodne volje.

5. POGLAVJE

Abraham je bil opravičen po vrlinah in delih

(Napačna presoja Mojzesa in Pavla, da je bil Abraham pred Bogom opravičen le po veri. Opravičen je bil po vrlinah ljubezni v svoji veri, ki jih je dejansko izvajal. Kakšna je bila sestava te vere in primerjava med Abrahamovo vero ter vero današnjih ljudi. Enako napačna Pavlova presoja glede nagrade za izvedena dela; Jezusova nasprotna razlaga s primeri iz del v Njegovem lastnem človeškem življenju.)

1 Rimljanom [4,2-4](#):

² *Če je bil namreč Abraham opravičen po delih, ima slavo, vendar ne pri Bogu.*

³ *Kaj namreč pravi Pismo? Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šteto v pravičnost.*

⁴ *Tistemu pa, ki opravlja dela, se nagrada ne šteje kot milost, temveč kot dolg.*

2 Verz 2: *Če je bil Abraham opravičen po delih, je imel slavo; vendar ne pri Bogu, je Pavlova napaka, kajti Abrahamova dela niso bila predpisana z »obvezujočim zakonom«, temveč so bila dela ljubezni, ponižnosti in usmiljenja, miroljubnosti, potrpežljivosti ter spoštovanja do Mene. Vse to je opredeljeno v Mojih dveh zapovedih ljubezni kot obvezujoči zapovedi. Če bi šlo za zakonske ukaze, potem (dela) seveda ne bi imeli nikakršne vrednosti, ker pa je priporočeno, da se izvajajo iz svobodne ljubezni, imajo zelo veliko vrednost, brez katere človek sploh ne more biti zveličan.*

3 Mojzes - in za njim Pavel - pravita: *Abraham je bil velik v veri in to mu je bilo šteto v pravičnost*; in na podlagi teh izjav, ki ne ustrezajo resnici, se danes ljudje zanašajo na dejstvo, da je človek opravičen zgolj po veri tako kot Abraham!

4 Ta izjava je po Pavlovih in Lutrovih pogledih napačna; kajti Abraham in Sara sta dvomila ter se z dvomom smejala Mojim obljubam, kot vam vse jasno pojasnujem v razodetju o krstu (1*). Abraham ni bil opravičen zaradi svoje (dvomljive) vere, temveč le po svojih visokih vrlinah, to je čista resnica.

5 Da, Moji otroci, če bi vi imeli takšno vero, kot jo je imel Abraham, ki je bila polna vrlin ljubezni, kakršno zahtevam od vsakogar, potem vam ne bi šlo slabo. Abrahamu sem zapovedal, naj žrtvuje svojega edinega sina iz zakona in naslednika svojega knežjega premoženja, ko je bil star 110 let ter tako tudi Sara 100 let in zagotovo

nista imela več upanja na drugega. In pogledajte, njegova ljubezen in spoštovanje do Mene sta bila tako velika, da ni izrekel niti besede, ko sem mu ukazal, naj tega edinega sina z lastnimi rokami zakolje ter Mi ga na ognju žrtvuje v zahvalno daritev! 6 Vi s svojo šibko vero verjetno ne bi tega storili, saj mnogi med vami ne date bližnjemu ubožcu niti kosa kruha, čeprav vam naročam, tako kot sem nekoč Abrahamu, da to delajte iz ljubezni in hvaležnosti za številne blagoslove, ki vam jih dajem. Žrtvovati ubožcu kovanec, kos kruha ali oblačilo - saj sem Prejemnik Jaz sam, kot veste iz Pavlovih pisem Korinčanom in Rimljanom - zagotovo ni vaša edina dediščina premoženja, kot je bil Izak Abrahamu, pa vendar mnogi še vedno premišljujejo, preden ubožcu to dajo. Zato se s svojo vero brez ljubezni ne hvalite, da boste opravičeni tako kot ljubeči Abraham!

7 Verz 4 pravi: *Tistemu pa, ki opravlja dela, se nagrada ne šteje kot milost, temveč kot dolg.*

8 Tudi ta stih se zdi zelo zavajajoč, ker prejšnji ne prihajajo od Mene, Večne Resnice, temveč jih je Pavel razložil iz razumske modrosti. In to medtem ko Sam nenehno izvajam ljubezen in usmiljenje nad vami; medtem ko Jaz kot Jezus nisem delal ničesar drugega kot dela ljubezni do bližnjega: Bodite popolni, kot je popoln vaš Oče v nebesih - zato vam mora biti jasno, da morate delati enako, kot sem delal Jaz, Bog v Jezusu, in še naprej delam, če želite postati tako popolni, kot sem Jaz.

9 Ne pustite si naložiti (sprejeti) napačnih pogledov (razlag) na Biblijo, ki se tu in tam pojavljajo kot resnica, ter ne zavračajte Mojih lastnih kot neresničnih, ki so tako jasno dokazana! Povedam vam, če boste takšne stvari počeli namerno ali iz lenobe, potem ne bo niti nagrade iz milosti, niti krivde, temveč pravična kazen zakona, kajti nagrada in kazen ležita v izpolnjevanju ali opuščanju Mojih zakonov obveznosti.

6. POGLAVJE

Pavel dela nebesa za kraljestvo brezbožnih

(Oče Jezus pojasnjuje temeljno napačen pomen Pavlovega pogleda v Pismu Rimljanom 4,5, ki dela nebesa za razbojniško votlino in morilsko jamo. Vsak človek si mora večno življenje zaslužiti z lastno življenjsko pokoro in lastnimi krepostnimi deli ljubezni do bližnjega, ki jih mora izvajati, saj ga ni mogoče doseči zgolj po veri.)

1 Rimljanom [4,5](#): *Tistemu pa, ki ne opravlja del, ampak veruje Vame, ki brezbožnika dela pravičnega, se njegova vera šteje v pravičnost po sklepu Božje milosti.*

2 Ta verz je tako slab, da skoraj ne bi mogel biti slabši: Je namreč prevara, da vam ni treba niti moliti, niti delati dobrega, niti opravljati del ljubezni, ampak morate imeti le vero v Boga, ki brezbožnika opraviči po milosti, in to se vam bo štelo v pravičnost.

3 Vsak človek mora nekaj narediti, kadar želi postati dober ali hudoben; takšno je Moje merilo za človeško življenje. Kaj ti pomaga tvoja vera, da sem Jaz, Kristus, vstal od mrtvih, da sem Bog in da sem vas s svojim trpljenjem in smrtjo osvobodil starozaveznih grehov? To Mi ne koristi prav nič.

4 Da v Novi zavezi brezbožnika po milosti delam pravičnega in da se to verniku šteje v pravičnost, nisem nikoli učil, temveč je to prvo veliko krivoverstvo, ki ga je učil Moj Pavel.

5 Največja napaka ljudi je, da nepremišljeno odobravajo in sprejemajo tista učenja, po katerih jim ni treba storiti prav ničesar, da bi pridobili nebeško kraljestvo, medtem ko molče korakajo mimo tistih, ki jim pridigajo pokoro, žrtvovanje, odrekanje, nesebičnost, ponižnost, ljubezen, potrpežljivost, čistost itd., kakor da tega sploh ni v Svetem pismu ali pa jih to sploh ne zanima.

6 Če bi brezbožnika naredil pravičnega po milosti, bi bila nebesa razbojniška votlina in morilska jama, torej hudičev pekel. Kajti brezbožni človek ostane brezbožen in živi naprej, kot je živel, najsi so mu grehi oproščeni ali pa jih mora odslužiti v ječi; ko ga izpustijo na prostost, ne razmišlja o ničemer drugem kot o tem, da bi se vrnil k svoji stari obrti, če mu niso dana sredstva, od katerih bi lahko živel brez skrbi - v svojem srcu pa vedno ostaja razbojnik in morilec.

7 Pavel je s tem grobo vzpostavil krivo učenje, saj nobenega človeka - še najmanj pa brezbožnega - Jaz (Bog) ne naredim pravičnega iz milosti in mu tako ne dam večnega življenja. V nasprotnem primeru Jaz ne bi bil pravičen Bog in sodnik. Vsak človek mora namreč svojo dušo duhovno razvijati skozi življenjsko pokoro ter lastne zasluge in v sebi razviti tiste vrline, ki sem jih Sam kot Jezus dajal za zgled za posmrtno življenje, ter jih v duhovnem življenju posvojiti. Tako kot se nihče ne rodi na svet kot mojster, tako ne more nihče priti v nebesa, ne da bi z lastnim trdom postal mojster duhovnega življenja. Nebesa ali večno življenje si je treba priboriti z velikim trdom; človek mora svojega osebnega duha skozi mnoga leta pokornostnih vaj vzgojiti v to, kar želi postati, kajti nikomur ni nič podarjeno ali po milosti dano zastonj.

7. POGLAVJE

Vera brez vrlin in del je brez vrednosti

(Oče Jezus pojasnjuje: Če bi šlo zgolj za vero v Jezusa Kristusa, potem bi bil Satan skupaj s celotnim peklom, ki veruje v Boga, v nebesih; medtem ko si je mogoče nebesa pridobiti le z veliko ljubeznijo do Boga in skozi dela ljubezni do bližnjega. Prepričljiv dokaz evangelista Marka.)

1 Vprašanje se glasi: Zakaj Jaz, ki kot Bog najbolje vem kaj je prav, nisem rekel: Ni vam treba storiti ničesar! Le verujte v Mene, Jezusa Kristusa, in boste zveličani?

2 Med vero in verovanjem je velika razlika. Če bi zadoščala vera v Mene, Satan ne bi bil v peklu, temveč v nebesih; kajti on veruje v Mene, da sem Kristus, sam Bog Oče, čeprav laže in Mi to dostojanstvo zanika, vendar to počne le iz zlobe ter zato, da bi deloval proti temu. Milijsi ljudi umrejo s trdno vero v Mene, pa vseeno gredo v pekel, ker njihova dela ne izvirajo iz ljubezni. Tako pekel čaka vsakega vernika, ki svoje vere ni naredil krščanske skozi veliko ljubezen do Mene in skozi dela ljubezni do bližnjega.

3 Kaj Mi pomaga tvoja vera, če sta tvoja ljubezen in tvoja dela iz peklenške teme? Ko namesto ljubezni do bližnjega vlada le samoljubje; ko namesto ponižnosti le napuh in domišljavost rasteta čez tvojo glavo? Kaj Mi pomagajo tvoja izobrazba, tvoje znanje, tvoje bogastvo, če je tvoje srce hladno do ubožca in mu puščaš stradati, trpeti ter ga prikrajšaš za vse mogoče? Kako naj te uporabim v svojih nebesih, kjer prevladujejo le ljubezen, ponižnost, potrpežljivost, usmiljenje, mir in čistost srca, ko pa si nestrpen do ljudi drugačne vere in do slabosti svojega bližnjega? Ali naj bi Moja Beseda, ki pravi, da nečistniki, preudatniki in prostitutke ne bodo prišli v nebesa, izgubila svojo veljavo, ker danes častite predvsem nečistost, skozi katero je vse človeštvo po Adamu in Evi zapadlo v peklenške razmere? Živite neposredno proti Mojim zapovedim in sanjate, da boste vstopili v Nebeško kraljestvo zgolj po veri v Mene - o ne! Nebes si ne pridobite tako, temveč z velikim bojem proti vsemu, kar ne ustreza Mojim Božanskim vrlinam.

4 Kako slabo je z zgolj vero, pa lahko vidite pri evangelistu Marku, ko piše:

5 Marko [16,17-18](#)

¹⁷ Tistim, ki verujejo v Mene, Jezusa, pa so dani ti čudoviti znaki: V Mojem imenu bodo izganjali hudiče, govorili z novimi jeziki;

¹⁸ pregnali bodo kače in če bodo popili kaj smrtonosnega, jim ne bo škodovalo; na bolnike bodo polagali roke in tem se bo izboljšalo.

6 V pričujoči obljubi je vendar jasno in je zgolj govor o veri; in dejstvo je, da sem se tako izrazil. Zdaj pa vas sprašujem: **»Ali sem bil Jaz, Jezus Kristus, lažnivec, ker tisti, ki verujejo vame, ne dosežejo nobenega od zgoraj navedenih čudežev, če zgolj verujejo?«** Ali naj to ne bo nazorno osrednje sonce, da je vera sama po sebi nična in neveljavna, če je ne spremljajo vrline in dela ljubezni, ki se zahtevajo v veri?! Kdor trdno veruje vame, sicer pa vse počne skupaj s svetom, naj dokaže, da so se Moje obljube pri njem uresničile v dejanjih!

8. POGLAVJE

Vera te ne more obvarovati pred peklom

(Oče Jezus skozi Biblijo pojasnjuje, da se mora vera izkazati skozi največjo zapoved ljubezni do Boga in bližnjega. Pavel podaja pravilno sodbo o veri, kadar je ta brez del ljubezni. Vera v Boga bogatega požrešneža ni obvarovala pred peklom.)

1 Poglejmo si zdaj Biblijo, da bi videli, ali sem ljudi učil v Mene le verovati ali izpolnjevati Moje zapovedi.

2 Resnično, učil sem, da mora človek v Mene verovati, vendar sem postavil življenjska pravila, po katerih se ta vera iz mrtve dobesedne vere spremeni v duhovno, življenjsko dajajočo vero. Ljubezen sem Jaz postavil nad vse kot glavno zapoved vere. Ko Mene človek resnično, resnično ljubi, potem Mi tudi verjame, kajti prava ljubezen do Boga je ponižna in odprta za resnico; zato: kdor ne verjame Mojim besedam, Me ne ljubi z vsem svojim srcem, z vso svojo dušo in z vsem svojim

umom, kot zahtevam, temveč je v duhu mrtev - ima vero, nima pa ljubezni, kajti Jaz sem Ljubezen in kdor Me resnično ljubi, postane skozi Mojo luč ljubezni tudi duhovno svetel ter Me nato po Očetovem glasu ljubezni in resnice pozna tako, kot ovce poznajo svojega pravega pastirja po njegovem glasu.

3 Pavel je pisal po Mojih navdihih in besedah: Če bi imel najmočnejšo vero, tako da bi lahko premikal gore, pa ne bi imel ljubezni, bi bil nič. V [trinajstem](#) poglavju 1. Pisma Korinčanom je Pavel vse vrline in duhovne moči razglasil za nične in neveljavne, če njihovo temeljno podstat ne tvori ljubezen. Ker pa je to dejansko natisnjeno, kako se lahko zanašate zgolj na vero, da vas bo opravičila pred Bogom? Mene, svojega Boga, in Mojega Pavla, ki odprto priznava, da sem bil Jaz, Jezus, njegov Učitelj, delate za lažnivce! Kajti v tem poglavju sem bil Jaz njegov učitelj; kjer pa je pisal iz lastnega razuma, tam je lažnivec po besedah psalmista Davida ([Psalm 94,11](#)).

4 Bogati požrešnež v evangeliju je sicer morda imel vero v Boga, vendar ni izpolnjeval zapovedi po Mojzesu in prerokih, prav tako kot vi v Me verjamete, ne izpolnjujete pa Mojih zapovedi. In kakšna je bila usoda bogatega požrešneža, ki ni izpolnjeval zapovedi ([Luka 16,19-31](#))? Kljub svoji veri je odšel v pekel. Toda, če bi izkazal usmiljenje vsem ubogim, ki so prišli k njemu, ne bi odšel v pekel. Vzemite si ga za zgled, koliko je vredna vera, če ni okrašena z deli ljubezni do bližnjega; kajti v Stari zavezi sem bil isti Bog kot v Novi zavezi.

5 Zakaj torej vera bogatega požrešneža v Jahveja ni imela moči in zakaj bi jo imela v Novi zavezi? Ali sem morda spremenljiv Bog, čigar zapovedi in lastnosti sčasom dobivajo drugačno vrednost in pomen, ali so podvržene spremembam? Ali pa verjamete, da je Kristus drug Bog, kot je bil Jahve? V tem primeru bi Kristus Jahveju odvzel Njegovo Božanstvo! Če je torej Kristus isti Bog, kot je bil Jahve, mora biti starozavezni Božji red desetih zapovedi isti, kot je novozavezni.

6 Jaz sem bil vedno isti in ostajam večno isti; le ljudje so spremenljivi, polni slabosti in napak, ter si izmišljujejo nauke, običaje in obrede, ki pri Meni nimajo nikakršne vrednosti, enako pa velja tudi takrat, ko postavljajo lažne ali zmotne nauke.

9. POGLAVJE

Apostol Pavel kot učitelj del ljubezni do bližnjega

(Apostol Pavel je sprva zmotno učil, da se človek lahko zveliča brez del ljubezni do bližnjega, kasneje pa je sam pridigal, naj se opravljajo dela ljubezni do bližnjega.)

1 Veliko vprašanje je, ali bodo ljudje zveličani brez izkazovanja ljubezni do bližnjega. Če Nova zaveza uči, da so apostoli na tak ali drugačen način pridigali dela ljubezni do bližnjega, kako bi bilo danes lahko drugače? Ko je prerok [Agabus](#) leta 43, natančneje 22. maja v Antiohiji, napovedal prihajajočo draginjo pod cesarjem Klavdijem za celoten svet za leto 44, so se vsi učenci odločili, da bodo po svojih zmožnostih prek rok cerkvenih starešin pomagali revnim bratom v Judeji ([Apostolska dela 11,27-](#)

[28](#)). In prav to imenujejo dela ljubezni do bližnjega. Pavel, ki je sprva zmotno verjel, da se človek reši le po veri in ne po dobrih delih, je v svojih pismih Rimljanom ([15,25-27](#)) in Korinčanom ([16,1-4](#)) pridigal, naj zbirajo prispevke za revne ali potrebne svetnike v Jeruzalemu, ter spreobrnjene učil opravljati dela ljubezni. Enako tudi Kološane ([3,12](#)).

2 V Novi zavezi se pogosto uporablja izraz »svetniki« (sancti), kar je nepravilno poimenovanje, saj znotraj Boga ne more biti nobenega svetnika razen edinega Svetega; vendar so za take imenovali tiste kristjane, ki so z doslednim izpolnjevanjem Kristusovega nauka posvečevali svojo dušo in telo (to pomeni, da so se osvobodili), - torej tiste, ki se posvečujejo (*sanctificandi*), ne pa že popolnoma svetih.

10. POGLAVJE

Izpolnajte zapovedi ljubezni

(Razlaga o duhovnem pomenu vere v Jezusa Kristusa. Jezusove zahteve do ljudi, ki verujejo vanj, da morajo živeti tako, kot predpisuje zapoved ljubezni. Vera ne obvaruje pred peklom. In ko storite vse, pred Bogom ponižno priznajte, da ste nekoristni hlapci.)

1 Pavel je ječarju rekel: *Veruj v Gospoda Jezusa Kristusa in boš rešen* ([Apostolska dela 16,27-31](#)).

2 Ta Pavlov stavek je pravilen, vendar ni pravilno razumljen, zato vam ga bom razložil. Vprašanje je: Kaj Jaz od vas zahtevam, da verjamete, in kakšna mora biti ta vera, da boste po njej opravičeni in zveličani?

3 Od vas zahtevam, da trdno verjamete, da sem Jaz kot Božji Sin božanska Modrost in da Bog Oče, to je božanska Ljubezen, prebiva v Meni ter sem tako Jaz, Jezus, Sam Bog Oče, Sin in Sveti Duh ali božanska moč. To so lastnosti, ki predstavljajo Ljubezen, Modrost in Vsemogočnost v Bogu, kajti obstaja le en Bog v eni osebi, po imenu Jezus Kristus Jahve Sabaot.

4 Če vse to verjamete, veste, da sem Jaz v Kristusu isti Jahve, ki je na gori Sinaj dal deset zapovedi, in da je Jahve ali Večni Oče živel v Kristusu kot človek. Iz tega sledi, da vas ta vera kliče k izpolnjevanju desetih zapovedi in Jezusovega nauka, kajti Jahve in Jezus sta en in isti Bog.

5 Ta vera v Mene vas dela zveličane, če sledite Mojemu nauku: Živite in delajte tako, kot sem Sam živel in delal - polni ljubezni, polni ponižnosti, polni potrpežljivosti, spolno čisti, ter čistih misli in dejanj, ohranjajte mir z vsemi in ravnajte nesebično do vseh ljudi! Odpovejte se užitkom tega sveta! Kajti življenje v mesu je le časovna preizkusna šola mesa za prihodnje večno življenje v duhovnem kraljestvu; odpovejte se sebi ([Matej 16,24](#)) v ponižnosti do tistih, ki so nad vami in pod vami; kajti če ravnate drugače, živite po modrosti svojega uma, to pa je satan tega sveta. Bodite požrtvovalni do svojega bližnjega iz ljubezni do Mene, kajti svojega bližnjega morate

ljubiti kakor samega sebe! Zato mu storite to, kar želite, da bi on v primeru potrebe storil vam ([Mt 7,12](#)). Kajti glejte, Jaz sem delo ljubezni do bližnjega imenoval za največjo in najplemenitejšo zapoved v postavi. Če pa je tako, potem sledi, da morate vi kot verujoči kristjani izpolnjevati in udejanjati vse, kar vam predpisuje Moja zapoved! Kajti le z izpolnjevanjem Moje zapovedi se posvečujete in izpopolnujete, da bi se približali Meni, svojemu duhovnemu Očetu.

6 In le s tem ste pred Menoj opravičeni po svoji veri, ki ste jo oživili z deli ljubezni do bližnjega. Če tega ne delate, potem ravnate proti Meni in Mojim zapovedim! Kajti nisem prišel odpraviti postave ali prerokov, temveč jih dopolnit. Če torej najprej ne upoštevate in ne izpolnujete Moje glavne zapovedi, kako boste vi, ki ravnate proti Moji glavni zapovedi, pred Meno opravičeni zgolj s samo vero? Premišlujte pa, ali bi vera v obstoj nekega zakona kadarkoli kakega človeka obvarovala pred kaznijo v primeru kršitve tega zakona! In glejte, enako velja za vašo vero v Mene, kadar ne poslušate Mojih zapovedi in jih s tem kršite: Vaša vera vas takrat ne obvaruje pred kaznijo, ...in ne pred peklom!

7 Iz tega lahko vidite, kako slabo in napačno ste do zdaj razlagali Sveto pismo ter si s tem pripravili pekel za svoje prihodnje prebivališče v duhovnem kraljestvu. Zato berite Moja razsvetljenja ter živite in ravnajte po njih, pa vam bo vaša vera v Kristusa šteta v pravičnost in zveličanje bo vaše.

8 Če pa ste storili vse, kar vam predpisuje Moj nauk, ne verjemite, da so to vaše lastne zasluge, temveč da sem vas Jaz, vaš Oče Jezus, kot vaš Duh Ljubezni, ki prebiva v srcu vaše duše, k temu spodbujal in nagovarjal. Zato bodite ponižni pred Menoj ter zvesto in iskreno priznajte, da ste izpolnili le svojo dolžnost in obveznost ter da ste nekoristni hlapci ([Luka 17,10](#)). Spoznajte torej, da brez Mene nimate nobenih zaslug, kajti Jaz, kot življenje v vas, vas k temu nagovarjam!

11. POGLAVJE

Luter ni bil s Svetim Duhom krščen apostol. Kako se nebesa pridobijo s silo?

(Če bi zadoščala samo vera, bi lahko tudi največji zločinci brez težav prišli v nebesa, če bi le verjeli v Kristusa. V čem je naloga, s katero se lahko nebesa izsilijo oziroma iztrgajo s silo? Martin Luter ni imel notranje besede.)

1 Če bi vera v Kristusa zadoščala za pridobitev nebeškega kraljestva, potem med kristjani ne bi prišli v nebesa le tisti, ki izpolnjujejo Moje zapovedi, temveč tudi največji hudodelci, ker v Mene verujejo.

2 Vendar je prav po apostolih Jakobu in Pavlu rečeno, da je vera brez del ljubezni do bližnjega nima nobene vrednosti ([Jakob 2,26](#)). Rečeno je tudi, da kdor ne osvoji nebes s silo, ne bo vstopil vanje ([Matej 11,12](#)). Če pa je vera brez del ljubezni mrtva, iz tega očitno sledi, da je sila, s katero si človek izbori nebesa, izpolnjevanje desetih zapovedi in vseh predpisanih del ljubezni do Boga in bližnjega, žrtvovanje in pokora,

odpoved svetnim užitkom ter odvrnitev sebe od sveta.

3 Zato miselno leni ne imejte stališča [Martina Lutra](#), ki je nastalo iz napačnega razumevanja Biblije, nezmotljivo in splošno veljavno, kadar veliko biblijskih mest pravi nasprotno, sicer bo vaša zabloda v Mojem kraljestvu velika! Dobro premislite, da Martin Luter ni bil ne prerok, ne s Svetim Duhom krščen apostol, - se pravi, da z njim nisem govoril po notranji preroški besedi, temveč da je bil navaden, zmotljiv človek kakor vi, čeprav sem ga uporabil kot orodje proti rimskemu cerkvenemu sistemu.

12. POGLAVJE

Rešitev na križu je delo ljubezni

(Odrešenje na križu se je zgodilo iz ljubezni in ne iz vere. Zavrnitev tistih pred Kristusovim sodnim stolom, ki so povzročali pohujšanje, verjeli Vanj ter vzklikali: »Gospod! Gospod!«, niso pa opravljali del ljubezni do svojega bližnjega, kajti Jezusov Božanski Duh prebiva v vseh ljudeh!)

1 Kakor sem Sam na križu izvršil odrešenje, ne iz vere, da ste Moji otroci, temveč iz ljubezni do vas, tako morate tudi vi vse delati iz čiste ljubezni do Mene; sicer bom tudi Jaz vam, ko boste opravičevali svoje življenje, ki ni bilo po zakonu

ljubezni: »'Gospod! Gospod! Verjeli smo v Tebe in v besede, da smo pred Teboj opravičeni brez zaslug (del iz ljubezni), temveč le po milosti Tvojega odrešenja'« -

odgovoril: »Pojdite v stran od Mene, vi leni, udobja željni, neljubeči ljudje ([Matej 7,21-23](#)); kajti nikoli vas nisem priznal, ker nimate pokazati nobenih del ljubezni ter ste pustili, da sem v vašem bližnjem trpel materialno in duhovno lakoto, žejo, stisko ter bedo, medtem ko je šlo vam v vaši obilici dobro, in ste s tem grešili proti Meni.

2 Kajti česar niste storili svojemu bližnjemu, niste storili Meni, saj Jaz, kot uči apostol Pavel Korinčanom ([3,16](#)) in Rimljanom ([8,9-11](#)), prebivam v vsakem človeku kot njegov Božanski Duh.

3 Z zatrevanjem, da ljubite bližnjega, a mu v stiski in bedi ne pomagata ter ga puščata trpeti lakoto in stisko - Meni ne služite.«

13. POGLAVJE

Napačna razlaga Kristusovih zaslug

(Oče Jezus izjavlja, da se Kristusove zaslugе nanašajo le na odrešenje od izvirnega greha ali kršitev prve zaveze v Stari zavezi; zanikanje možnosti, da bi bil kdo zveličan brez Kristusovih zaslug in da človek sam od sebe ne more storiti ničesar, če mu zaslugе ne pomagajo, pa je povsem napačno razumljeno, saj bi to pomenilo, da bi bili očaki, preroki in vsi ljudje Stare zaveze po smrti telesa nič drugega kot duhovi pekla, ker takrat še ni bilo Kristusovih zaslug.)

1 Nekateri pravijo: Človek je lahko zveličan le po Jezusovih zaslugah; sam od sebe ne more storiti ničesar, če mu Kristusove zasluge ne pomagajo, da bi se posvetil in s tem rešil.

2 Tudi to gledišče ne ustreza dejstvu. Ljudi sem sicer enkrat za vselej odrešil izvirnega greha in vseh grehov, ki sonastali iz njega do Moje smrti na križu. Za grehe pa, ki jih človek stori v svojem sedanjem življenju, jih mora seštevati in se kesati sam. Moje zasluge mu ne pomagajo nič, dokler živi v grehah; v pekel gre prav tako, kot če Jaz zanj ne bi nikoli trpel; če pa živi pobožno, se sam očiščuje s svojim pobožnim življenjem, kakor so se očiščevali očaki in preroki, ki pa kljub temu niso mogli priti k Bogu, svojemu Očetu, prej, dokler nisem zanje na križu zadostil za izvirni greh in iz njega nastale grehe kot kršitve Stare zaveze, kakor Peter zvesto razglša po Mojem razsvetljenju, ki mu je bilo dano v pisma Hebrejcem, v 9. poglavju, [15. vrstici](#).

3 Razlika je torej naslednja: V Stari zavezi človek kljub popolnemu očiščenju grehov ni mogel priti k Bogu, temveč je moral čakati na Kristusovo odrešenje na križu, da bi bil osvobojen prejšnjih kršitev, storjenih v Stari zavezi, ki so seveda izvirni greh in iz njega nastali grehi. To odrešenje se je za te grehe zgodilo enkrat za vselej za vso večnost, tako da do dedovanja izvirnih grehov, ki ste jih nekoč storili v Adamovem duhu, ne prihaja več, saj se je odrešenje zgodilo za preteklo, sedanje in prihodnje čase.

4 V Novi zavezi pa človek po dokončanem posvečenju svoje duše takoj prejme uživanje otroštva in gledanje Boga. To je torej Kristusova zasluga za Božje otroke, vendar odrešenje na križu ne pomeni izkoreninjenja vseh grehov za vso večnost, ki jih ljudje storijo sami; kajti, če bi Jaz ljudi enkrat za vselej očistil in odrešil vseh preteklih ter v prihodnje še storjenih grehov, potem ne bi bilo več potrebno nobenih 10 zapovedi, nobena Biblija in nobene krščansko-teozofske knjige; pekel ne bi več obstajal, temveč le nebesa. Tako bi bili čisti angeli, četudi bi bili največji hudodelci. Svet greha in Satan bi preminila ter bi se takoj spremenila v raj ali nebesa in svet mesenih skušnjav bi prenehal obstajati, saj bi bili ljudje brezgrešna bitja.

5 Če bi bili torej ljudje brezgrešni kakor povsem majhni otroci, se poraja vprašanje, zakaj bi zlu še naprej dopuščal, da premamlja človeka? Namesto hudodelcev bi lahko bili čista nebeška bitja, nezmožna storiti gre, medtem ko sem Sam povsem izrecno poudaril: *Ne prinašam vam miru prazne lenobe, temveč meč* ([Matej 10,34](#)) boja proti vašim napakam in slabim lastnostim, da si izberite zmago ter nagrado večnega življenja, kajti brez boja ni zmage in brez zmage ni nagrade. Zakaj sem vas v Gospodovi molitvi učil prositi za odpuščanje grehov, če bi vas že osvobodil vaših novozaveznih grehov? Ali ne bi bilo to popolno nasprotje v Mojih dejanjih in besedah! Ali ne pravi Pavel v prvem pismu Korinčanom, v 6. poglavju, [9-10](#) in [18. vrstici](#): *Ali ne veste, da nepravilni ne bodo dedovali Božjega kraljestva? Ne dajte se zapeljati! Nič vlačugarjev* (ki so pripravljeni na vse), *nič malidovalcev* (ki dandanes namesto Kristusa častijo mamona), *nič preudatnikov, nič mehkužcev* (ali pohotnežev), *nič več zlorabljevalcev dečkov*; - *nič tatov, nič lakomnikov* (ki ne

opravljajo del ljubezni), *nič pijancev, nič opravljalcev, nič roparjev* (še posebej tistih, ki s krivoverstvom ropajo zveličanje duše) *ne bo dedovalo Božjega kraljestva*. Bežite pred nečistovanjem! Vsak drug greh, ki ga stori človek, je zunaj telesa; kdor pa nečistuje, greši zoper lastno telo.

6 Poglej, da Pavel o tem ne ve ničesar, prav tako kot Peter v Pismu Hebrejcem ne ve, da bi izbrisal grehe, ki jih človek stori v Drugi zavezi ali v Novi zavezi. Če bi ljudi odrešil vseh grehov, ki jih storijo v Novi zavezi itd., skozi Svojo kri, apostoli ne bi toliko govorili o človekovih grehih. Niti ne bi rekel: *Katerim grehe odpustite, jim bodo odpuščeni tudi v nebesih* ([Jn 20,22-23](#)) itd.

7 Zakaj takšen nauk, ki bi bil pred vašim Bogom krivi nauk, če bi vas kri Jezusa Kristusa rešila tudi vaših trenutnih grehov? Začnite razmišljati logično in v nauku pridite k svojemu Očetu v Jezusu, kajti Jaz, vaši Bog, vas želim naučiti nauka rešitve in ne krivega preroštva.

8 Če bi bil zgoraj omenjeni protestantski nauk - da lahko človek postane blažen zgolj zaradi zaslug Jezusa in da sam ne more storiti ničesar, če mu Kristusove zasluge ne bi pomagale pri posvečenju, da bi postal blažen - pravilen, potem celotno človeštvo do Moje smrti na križu ne bi bilo ljudstvo Božjih otrok, celotna izraelska zgodovina pa bi bila izmišljena basen, zgodovinska pravljica; - kajti vedeti morate, da sta na svetu le dve vrsti otrok: eni so Božji otroci, drugi pa otroci Mojega nasprotnega pola, katerega kraljestvo je pekel. Zdaj resno razmislite in skrbno premislite, kogaršnji otroci bi bili potem patriarhi in preroki, kot so Enoh, Noe, Abraham, Izak, Jakob, Mojzes, Jozue, Samuel, kralja David in Salomon, nato Elija in vsi ostali ljudje Stare zaveze, ko pa Kristusovih zaslug še ni bilo!

9 Pomislite malo, kako bi se godilo Mariji kot materi Mojega telesa in Jožefu kot skrbniku, če se - brez Mojih zaslug - nihče ne bi mogel posvetiti, da bi postal Božji otrok! To je strašno krivoverstvo.

10 Mnogi protestanti so preko vseh meja trmasti nasprotniki Mojega krščansko-teozofskega nauka, zato sem Jaz zaradi vašega vztrajanja pri vaših lastnih ustvarjenih krivih naukih prisiljen, da nastopim proti vam, namesto z delanjem čudežev, z odločnim zavračanjem in rušenjem vaših krivih nauk, v katere ste se ujeli sami, ter da se zoperstavim vašim napačnim trditvam. Boljše je dobro razsvetljenje kot neizogibni pekel zaradi trmastega zagovarjanja (branjena) pristnosti vaših dogem; kajti vsi le niste tako duhovno temni, da ne bi mogli dojeti resnice, so pa mnogi med vami; in za slednje velja Moja beseda kot Očeta, Učitelja in Sodnika.

10 Mnogi protestanti so preko vseh meja trmoglavni nasprotniki Mojih krščansko-teozofskih nauk, zato sem zaradi vašega vztrajanja pri vaših lastno ustvarjenih zmotnih naukih prisiljen nastopiti proti vam s odločilnim zavračanjem in zrušenjem vaših zmotnih nauk, v katere ste se ujeli, namesto da bi delali čudeže, in tako nastopili proti vašim lažnim trditvam. Boljše je dobro razsvetlejnje (razlaga) kot neizogibni pekel zaradi trmaste zatrjevanje (branjenja) pristnosti vaših dogem; kajti vsi le niste tako duhovno temni, da ne bi mogli dojeti resnice, so pa mnogi med vami takšni; in tem slednjim velja Moja beseda kot Očeta, Učitelja in Sodnika.

11 Človek se je v Stari zavezi posvečeval sam in je postal prav tako blažen kot v Novi; predpekel patriarhov in prerokov se ne nanašajo na nič drugega kot na večno hrepenenje: Da bi jih obluba Odrešenika v Mesiju rešila ločenosti otrok od Očet. In to odrešenje sem prinesel s smrtjo na križu, saj sem s tem zadostil za izvirni greh.

12 Zato ne nasprotujte več Svetemu Duhu Resnice, ko hočete priti k Meni, svojemu Bogu v Kristusu!

14. POGLAVJE

Temeljno napačen pogled o odrešenju na križu

(Napačne in nevarne razlage Biblije glede zaslug skozi odrešenje na križu ter sprejetja v milost in ljubezen Jezusa Kristusa ter s tem opravičenja pred Bogom. Različna biblijska mesta, ki človeka usmerjajo k delom ljubezni do bližnjega, saj sicer ne more priti v nebesa.)

1 Obravnavana in osvetljena Pavlova mesta Pismu Rimljanom so bila doslej popolnoma narobe razumljena in napačno razložena, kot dokazuje naslednji odlomek po protestantski razlagi ([Rimljanom 3,22-24](#)) :

2 »**Človek je pred Bogom opravičen brez zaslug, zgolj po milosti skozi odrešenje, ki je v Jezusu Kristusu, in po ničemer drugem.** Če ste po milosti preneseni v nebeško naravo Božjega Sina, potem opravljate dela, ki niso zaslužna, so pa Bogu po volji in obrodijo dobre sadove; tega prej niste mogli početi, ker v vas še ni prebivala Božja ljubezen in vaše delovanje ter dobra dela niso izvirala iz tega vira, zato v Božjih očeh nimajo vrednosti.«

3 **To je za dušo zelo nevarno in usodno krivoverstvo, saj spodbuja lenobo v Božjih stvareh.**

4 Vprašanje je: Kdo vam je to povedal in kako lahko to veste ter kdaj ste bili postavljeni v Božjo milost Božjega Sina? Kdaj sem učil, da človek ne more opravljati zaslužnih del, ampak le dela, ki so Bogu po volji, če v njem ne prebiva Božja ljubezen? Zakaj smo, Jaz, Kristus, kot Učitelj apostolov Janeza in Pavla, ter ona dva kot Moja učenca, razglašeni za lažnivce, ker ljudje zanikajo dejstvo, da Božja ljubezen vedno prebiva v človeku? Ali niso Božja ljubezen, Bog Oče, Jezus Kristus ali Božji Duh v človeku, po Pavlovih in Janezovih besedah, eno in isto?

5 Bog je ljubezen in ta ljubezen prebiva v človeku od rojstva naprej. In nato za vse večne čase. Zato je krivi nauk, da vaša dela ljubezni do bližnjega niso vedno zaslužna, ampak le takrat, ko v človeku prebiva Božja ljubezen!

6 Da, če Božja ljubezen ne bi vedno prebivala v vas, sploh ne bi imeli življenja, kajti Božja ljubezen je duhovno in snovno isto kot ogenj; brez ognja pa ni niti svetlobe niti toplote, temveč le popolna smrt, kakor v tistem grobu.

7 Priznati je treba, da dela ljubezni do bližnjega niso zaslužna, če v vas ni ljubezni in usmiljenja, če darilo, ki ga daste revnemu, potrebnemu ali bolnemu človeku, daste iz napuha, napihnjenosti in zato, da bi vas drugi javno hvalili in povzdigovali, ali pa če

ga daste z nejevoljo, kakor bi stradajočemu psu vrgli kost za glodanje! Po drugi strani pa je zaslužno vse in ob vsakem času, pa naj gre le za kozarec sveže vode, ki jo žejnemu daste iz ljubezni do Mene, kot Mojemu otroku in svojemu bratu!

8 Ali ni bil Abraham pred Menoj opravičen zaradi svojega usmiljenja do Sodomcev? Ali ni bogati požrešnež šel v pekel, ker ni opravljal del ljubezni do Lazarja ([Luka 16,19-31](#)) in drugih ubožcev? Ali nisem v priliki o dobrem Samarijanu ([Luka 10,25-37](#)) rekel: »*Pojdi in delaj prav tako!*« oziroma: Opravljajte dela ljubezni do bližnjega ob vsakem času, tako do prijatelja kot do sovražnika? Nadalje, ali Matej ne pravi: *Ugaja mi le usmiljenje oziroma ljubezen do bližnjega* ([Matej 9,13](#))? Jakob pravi: *Usmiljenje zmaguje nad pravičnostjo* ([Jakob 2,13](#)). Ali: *Delajte svojemu bližnjemu to, kar si razumno želite, da bi v primeru potrebe on storil vam* ([Matej 7,12](#)). In ali nisem učil: *Karkoli ste storili enemu od teh Mojih najmanjših bratov (kot otrokom), ste Meni storili* ([Matej 25,40](#)). Ali sem kdaj postavljajl pogoje, kdaj je nekaj zaslužno in kdaj ne, ko iz sočutja ali usmiljenja delate dobro svojemu bližnjemu? Iz tega vidite, da je vaša razlaga svetopisemskih besed krivi nauk, vi pa kot pravilo dodajate: **Če najprej ne boste delovali skozi dela ljubezni do bližnjega, vam Božja milost za vaše sedanje življenje sploh ne bo podarjena in tako pred Menoj ne boste opravičeni**, ker niste izpolnili svoje človeške dolžnosti in ste svoje talente vrnili brez obresti.

9 Da pa bi vam še jasneje dokazal, kaj sem učil in kakšna mora biti vera, da vas naredi blažene, sledi nekaj odlomkov iz Pisma kot dokaz, da bo vsakdo videl, s katero vero je opravičen pred Meno. Pozorno preberite in preučite naslednje odlomke, da bo dosedanja kriva vera izginila.

14/1 Bratska ljubezen in ljubezen do bližnjega

10 *Vse, kar želite, da bi vaš bližnji storil vam, storite vi njemu!* Zato ljubite svojega bližnjega kakor samega sebe! *Kajti to sta postava in preroki* ([Matej 7,12-14](#)). Ta dva odlomka Mojega nauka sta največja v Novi zavezi in si zaslužita največjo pozornost, ker je v teh naukih izražena najvišja stopnja ljubezni in usmiljenja. Kdor Me ljubi in sledi temu nauku, bo s silo osvojil nebesa!

14/2 Dela usmiljenja

11 Ko Me je neki judovski učitelj postave preizkušal, katera je največja zapoved in kdo je njegov bližnji, sem mu odgovori s zgodovinsko priliko in rekel:

Luka 10,25-37

³⁰ *Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, oplenili, ga ranili ter odšli in ga pustili polmrtvega.*

³¹ *Slučajno pa je šel po tisti poti neki duhovnik; in ko ga je videl, ga je obšel.*

³² *Prav tako je tudi levit, ki je prišel mimo tistega mesta, pristopil, ga pogledal in obšel.*

³³ *Neki Samarijan pa, ki je potoval po isti poti, je prišel do njega, in ko ga je*

zagledal, se mu je zasmilil v dno srca.

³⁴ *Pristopil je k njemu, mu obvezal rane ter vanje vlil olja in vina; nato ga je posadil na svojo živino, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj.*

³⁵ *Naslednji dan je izvlekel dva denarja (srebrnika), ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj in kar boš porabili več kot toliko, ti bom plačal, ko se vrnem.«*

³⁶ *Kateri od teh treh, kaj misliš, se je izkazal kot bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?*

³⁷ *On pa mi je odgovoril: Tisti, ki mu je izkazal sočutje in usmiljenje. Tedaj sem mu rekel: »Pojdi in prav tako delaj«!*

12 Pri Kristusu velja le vera, ki je dejavna po delih ljubezni. Pavel piše: *Če bi imel najmočnejšo vero, da bi lahko gore prestavljal, pa ne bi imel ljubezni, ne bi bil nič ([1Korinčanom 13,2](#));* kajti v Kristusu velja le tista vera, ki je dejavna po ljubezni (in ki se kaže kot dejavna skozi dela ljubezni do drugih). Vera brez del ljubezni do bližnjega je mrtva ali brez vrednosti.

14/3 Vera brez del ljubezni do bližnjega je mrtva ali brez vrednosti.

13 Apostol Jakob o tem piše naslednjo odločilno razlago:

Jakob 2,14-26:

¹⁴ *Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, nima pa del? Ali ga lahko vera (sama) reši?*

¹⁵ *Če bi bila na primer brat ali sestra brez oblačil in bi jima primanjkovalo vsakdanje hrane,*

¹⁶ *pa bi jima kdo izmed vas rekel: »Pojdita v miru, pogrejšta se in najejta!«, a jim ne bi dali ničesar za njihovo telo, kaj bi jima to pomagalo?*

¹⁷ *Tako je tudi z vero: če nima del (ljubezni do bližnjega), je sama v sebi mrtva.*

¹⁸ *A nekdo bo rekel: »Ti praviš, da imaš vero, vendar jaz tvoje vere ne vidim. Poglej, jaz imam dela in ti s svojimi deli lahko vidno dokažem svojo vero; daj torej še ti meni dokaze o svoji veri, če ti je to mogoče brez del!«*

¹⁹ *Ti verjameš, da je le en Bog. To je dobro in prav; toda tudi hudi duhovi verjamejo to in trepetajo (pred Njim, pa vendar ostajajo hudiči!).*

²⁰ *Ali hočeš spoznati, prazni človek, da je vera brez del mrtva?*

²¹ *Ali ni bil naš oče Abraham opravičen po delih, ko je daroval svojega sina Izaka na altarju?*

²² *Tako vidiš, da je njegova vera delovala skupaj z njegovimi deli in je šele po delih postala pravična ter popolna.*

²³ *Tako se je izpolnilo to, kar pravi Pismo: Abraham je verjel Bogu, in ker je to vero udeležal skozi ljubezen, ponižnost, spoštovanje ter pokorščino Bogu in skozi dela ljubezni do bližnjega – ki jih je izvrševal s ponižnostjo, potrpežljivostjo, miroljubnostjo, usmiljenjem in nesebičnostjo, kot dokazuje zgodovina njegovega*

življenja –, mu je bila njegova krepostna vera prištetá v pravičnost in mu prinesla ime: Božji prijatelj.

²⁴ Ali ne vidite, da se človek opraviči po delih in ne le po veri?

²⁵ Ali ni bila na podoben način tudi vlačuga Rahaba v Jerihi spoznana za pravično po delih (ljubezni do bližnjega), ker je sprejela oglednike in jih odposlala po drugi poti? ([Jozue 2,1-21](#))

²⁶ Iz tega je očitno: kakor je telo brez duše mrtvo, tako je tudi vera brez del mrtva.

14/4 Dela ljubezni do bližnjega.

14 Najmočnejši dokaz Božje pravičnosti je podal psevdo Matej, pisar Rabbas iz Sidona (2*), ko Me je predstavil kot strogega sodnika sveta, ki na zadnji sodbi brez usmiljenja sodi Svoje otroke, enega sprejme, drugega pa pahne v pekel, ker iz nevednosti niso opravljali del ljubezni do bližnjega. **Vendar to ni Moj nauk ljubezni in miru, temveč dogma**, človeške določbe ali hipoteza, ki so si jo izmislili rabini. Glasi se takole:

15 Matej 25,31-46:

³¹ »Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva.

³² Pred njim se bodo zbrali vsi narodi in ločil jih bo druge od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov.

³³ Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. «

³⁴ Tedaj bo Kralj rekel tistim na desnici: »Prite, blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta!

³⁵ Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti; žejen sem bil in ste mi dali piti; tujec sem bil in ste me sprejeli;

³⁶ nag sem bil in ste me oblekli; bolan sem bil in ste me obiskali; v ječi sem bil in ste prišli k meni. «

³⁷ Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili, ali žejnega in ti dali piti?

³⁸ Kdaj smo te videli kot tujca in te sprejeli, ali nagega in te oblekli

³⁹ Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in prišli k tebi?«

⁴⁰ Kralj (Jezus Kristus) jim bo odgovoril in rekel: »Resnično, povem vam: kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni. «

⁴¹ Tedaj bo rekel tudi tistim na levici: »Ojdite od mene, vi, ki ste ločeni od moje črede pravičnih, v večni ogenj, ki je pripravljen za hudiča in njegove angele!

⁴² Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti; žejen sem bil in mi niste dali piti;

⁴³ tujec sem bil in me niste sprejeli; nag sem bil in me niste oblekli; bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali. «

⁴⁴ Tedaj bodo tudi ti odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo stregli?«

⁴⁵ *Tedaj jim bo odgovori: »Resnično, povem vam: česar niste storili enemu od teh najmanjših, tega niste storili meni (saj prebivam v vsakem človeku kot Božji Duh).«*

⁴⁶ *In ti bodo odšli v večno kazen v pekel, pravični, ki so opravljali dela ljubezni do bližnjega, pa v večno življenje v nebesa.*

16 Ti odlomki iz Pisma vam jasno dokazujejo, da je vera brez del ljubezni nična in neveljavna. Kaj pa, če primeri in dokazi, predstavljeni pri Mateju, Luku, Pavlu in Jakobu, ki vam kažejo, kaj je milost za zaslužitev nebes, za vas niso odločilni?! Potem je vaša vera zmotna in pri tem niste nič boljši od tistih narodov, ki v Mene niso verjeli. Kajti zgolj verovanje v Mene, da sem Jezus Kristus, Bog, Stvarnik in Odrešenik sveta, brez del kesanja in ljubezni do bližnjega, ne odpušča grehov, ne opravičuje in ne prinaša nebes. To je razsvetljenje vašega Očeta Jezusa, ki ga jemljite resno in se po njem ravnajte.

17 Jaz ne sodim in ne obsojam nikogar, sodba in razsodba sta v zapovedih in naukih, prav tako pa tudi nagrada ali kazen. Z izpolnjevanjem postave se človek približuje Meni, Luči in Življenju; z opuščanjem in delovanjem proti Mojim zapovedim pa se oddaljuje od Mene ter se tako približuje peklu, temi in duhovni smrti.

15. POGLAVJE

Zapuščina Jezusove izjave o ljubezni do bližnjega

Gradec, 4. oktober 1902.

(Oče Jezus opisuje Svoje lastno življenje kot primer, kako naj človek živi in opravlja dela ljubezni do bližnjega, da bi hodil po Jezusovih stopinjah in postal popoln, kakor je popoln njegov Oče v nebesih.)

1 Moj nauk o duhovnem življenju, ki sem ga dal namesto dela psevdo-Mateja na prošnjo Svojega pisarja, pa je naslednji: Dela ljubezni do bližnjega so dela Božanstva, kajti Jaz kot v Mesiju v človeka uteleseni Bog sem jih opravljal ter jih s svojo osebnostjo kot Bog in človek hkrati tudi pečatil.

2 Sedaj pa je treba vedeti, kaj delam Jaz kot Bog, kot Oče ljudi, ki morajo biti vzgojeni po Moji podobi in postati tako popolni, kot sem Jaz, njihov Oče v nebesih, da bi mi postali enakovredni in da bi jih po njihovem meni enakem krepostnem delovanju prepoznal kot Svoje otroke, ki zato sodijo v Mojo nebeško hišo. Moja temeljna bit je čista ljubezen in iz te delam vse. Zato največjega zločinca zoper Sebe in Svoje otroke ne kaznujem Jaz, temveč se kaznuje sam, ker iz ljubezni preide v sovraštvo in s tem v sfero peklenskih duhov.

3 V Evangeliju piše, da sem Jaz ljubezen in da dajem prijetno sončno svetlobo ter rodovitno dež tako dobrim kot hudim ([Matej 5,44-45](#)). Ta lastnost je božanska, je večna Ljubezen, Usmiljenje in Potrpežljivost do slabosti ter zločinov Mojih otrok. Če torej želite postati tako popolni, kakor sem Jaz, potem morate tudi vi v svoji ljubezni do bližnjega, pa naj bodo to prijatelji ali sovražniki, delati to, kar delam Jaz; kajti po tem vas bom prepoznal, da ste Moji in ne Satanovi otroci, kajti kdor vrača hudo s

hudim, je otrok hudiča ali Satana.

4 Jaz ne kaznujem nikogar, temveč si človek sam ustvari svojo sodbo z dobrimi ali hudimi deli; kajti tisti, ki dela dobro, deluje v Mojem blagoslovu in Moji milosti, tisti pa, ki dela hudo, deluje v duhu Satana, ki je oče hudobnih ljudi. Tako bo plačilo za dobra dela Bog ali nebesa, plačilo za hudo pa bo pekel, katerega knez je Satan s svojo divjo družbo, kjer bo jok in škripanje z zobmi v obžalovanju, jezi ter besu nad peklenškimi razmerami.

5 Celo Moje delovanje, kot Boga in Očeta, je neskončna veriga dejanj ljubezni in milosti, ki jih vsakodnevno vidite, a jih ne opazite, ker so se vaše oči, ušesa in čuti nanje tako navadili, da sploh ne zaznate, da vse izhaja le iz ljubezni Mojega srca in da vidni svet ni nič drugega kot živa materialna reprezentanca Mojega duhovnega delovanja ljubezni v naravi in v duhu njenega razvojalnosti.

6 Vse, kar vidite, slišite ter duhovno in materialno zaznavate, je delo ter delovanje Moje ljubezni, ki dela in ustvarja za vas, ne da bi računala na kakršno koli plačilo, razen na hvaležnost, ljubezen in spoznanje, da Me je treba ljubiti in Mi biti pokoren, ker za dobroto od Mene prejimate le dobroto. Poglejte, to sem Jaz za vas kot Bog in Oče. Zdaj pa pojdimo in pogledimo, kako sem kot Sin človekov živel kot zgled za vas, po katerem naj se ravna vsak človek, če hoče postati Božji otrok.

7 Od svojega rojstva naprej sem Jaz živel v razmerah, ki so Me odvrčale od napuhu, ponosa, lenobe, domišljavosti, velikaštva, sebičnosti, nečimrnosti in vseh človeških razvad.

8 Jedel sem preprosto hrano, opravljal potrebno delo, se oblačil kakor navadni ljudje, se z vsemi mirno in zaupljivo družil, pomagal, kjer je bila pomoč potrebna, se varoval vsake nekoristne besede, se nikoli nisem prepustil nagibu k smehu ali šalam, učil ljudi, kako naj živijo ter se vedejo do Boga in svojih bližnjih, bil vljuden, kjer je bila vljudnost primerna, pa tudi resen in tih, kadar so to zahtevale okoliščine. Nihče Me kot odraslega ni videl, da bi se smejal ali šalil, temveč sem ljudem vselej stopal nasproti z dostojanstvom. Do mladih žensk, ki jih je pritegnili Moja lepa postava in prijeten glas, sem nastopal s takšno resnostjo, da si nobena ni drznila izraziti svojega notranjega gibanja v zunanjih kretnjah, temveč so na Mene gledale kot na neobičajnega človeka, katerega duha ni mogoče razumeti. Jaz sem se rad družil z možmi razuma in modrosti, vendar nisem pustil, da bi Moji prebiski navdih sijali, temveč sem bil skromen, poslušal sem ter se tu pa tam ponižno izrazil, kjer sem Mi je zdelo priporočljivo dati pravo razsvetljenje. Nikoli nisem rekel: »Vi ne veste, kaj je prav,« temveč sem rekel: »Jaz pa mislim, da je tako prav, zato vas prosim, da preverite Moje mnenje, če je pravilno« – in pogledjte, ta skromnost Mi je pridobila srca izkušenih in modrih mož, tako da se jim je zdelo dobro, da so se pri vseh posvetovanjih posvetovali z Menoj, da bi slišali tudi Mojo sodbo.

9 Tako sem Jaz živel od svojega 12. do 30. leta starosti in želim, da tudi vi živite tako, da boste hodili po Mojih stopinjah ter s tem izpolnili Mojo popolnost - kot Očeta.

10 Zdaj pa si želimo ogledati življenje Duha Moje ljubezni kot človeka, ki prebiva in

živi med ljudmi, da vam iz tega dam merilo, kako morate delati, da boste živeli v skladu z Mojim naukom in si s tem zaslužili nebesa.

11 Slišali ste, kako sem Jaz živel do svojega 30. leta. Ta življenjska pravila so bila zame odločilna tudi med Mojimi tremi leti poučevanja in prek tega sem lahko ohranjal mir okoli sebe, saj nisem dajal povoda za nezadovoljstvo, razen kadar so prišli k Meni z hudimi nameri - takrat pa sem jim moral pokazati, kdo je gospodar položaja.

12 Moje delovanje kot človeka vam prikazuje nepretrgano verigo del ljubezni do bližnjega. Tu se dogaja to, o čemer govori Matej glede del ljubezni do bližnjega, saj sem jih Jaz sam živel kot zgled, ki ga morate posnemati, in ta so:

13 Tolažil sem bolne, jih prebujal v vero v Božjo ljubezen in moč. In potem ko sem videl, da verujejo, sem jih Jaz ozdravil njihovejših bolezni. Tako slišite, da sem slepim vračal vid, hromi so shodili, opsedeni so bili rešeni svojih hudičev, epileptikom je bil preganjan njihov strah, protinskim se je pomagalo nazaj na noge, ljudem z zastajanjem vode je bila odvzeta njihova nadloga, mrtvi so bili obujeni v življenje in opravljena so bila mnoga druga dobra dela skozi dela ljubezni do bližnjega, ki se od vas prav tako zahtevajo, če hočete postati Moji otroci in priti k Meni v nebesa; kajti nasitil sem lačne, napojil žejne, oblekel nage (slednje seveda le duhovno), prav tako sem očistil gobave materialno in duhovno ter ustvaril bivališča za potrebne in storil še veliko drugega, kar najdete zapisano v izvirnem Evangeliju v 10 zvezkih ([Veliki Janezov evangelij](#), po [Jakobu Lorberju](#)).

14 Poglejte, Jaz sam sem opravil zelo veliko del ljubezni do bližnjega ter sledil veliki zapovedi v Mojzesovi postavi z lastnimi zgledi, da bi vam pokazal, kaj morate storiti tudi vi, če hočete biti tako popolni, kakor je popoln vaš Oče Jezus v nebesih.

15 To je Poslednja sodba za vse vas, kajti sami si gradite svoja nebesa ali pekel na Zemlji. Če opravljate dela ljubezni do bližnjega, potem delate to, kar vedno delam Jaz; če pa jih ne opravljate, s čim se hočete Meni izkazati, da ste Moji otroci, otroci Božje ljubezni? Kako naj vas prepoznam, če nimate znamenj Moje Božanskosti kot prapora vašega življenja ljubezni? Kako boste kupili nebesa, če si niste pridobili zakladov dobrotljivosti? Ali nisem rekel, da nebesa zahtevajo silo, in kdor jih ne bo vzeli s silo, ne bo prišel vanje?! Kaj je ta sila, vas uči Moje življenje in delovanje; kako pa je treba z njo ravnati v posameznih posebnih primerih, vas učijo Moj molitvenik, [Krščanska teozofija](#), Krščanski adept (3*), Izvirni Veliki evangelij in tu pa tam Moja sveta Beseda v krščanskih teozofskih knjigah.

16 Berite te knjige in iz njih bo izšla luč pravega duhovnega spoznanja ter zasijala kakor sonce življenja v zemeljskem in večnem življenju. Amen.

16. POGLAVJE

Trojni pomen vere

(Vera se vrednoti na tri načine: Mrtva je, če človek verjame le v dobesedni smisel; duhovna, če človek besede razlaga duhovno in o njih premišljuje; ter nebeška, če človek duhovni smisel prenese v dejanja. Le slednja je tista prava, ki po opravljenem delu prinaša plačilo.)

1 Mnogi ljudje verujejo v Boga in da je ta Bog Kristus, vendar ne gredo dlje od tega, da zgolj potrjujejo svojo vero. Takšna vera je le vera ustnic in besed ter je sama v sebi mrtva, ker v njej ni življenja.

2 Druga vera je duhovna, ker vernik tu pa tam premišljuje o tem, kdo in kaj je Bog ter kaj zahteva od človeka, da storiti; toda kadar vernik le premišljuje in ničesar ne naredi, je vera v njem sicer duhovna, a še vedno mrtva, saj v njej ni življenja.

3 Tretja vera pa je nebeška, ko se skozi združitev ljubezni in modrosti spremeni v živo, dejansko resnico, ko se vernik trudi izpolniti vse, kar Bog zahteva od človeka, tako da ljubi Boga (kakor nekoč Abraham) bolj kot karkoli drugega na svetu ter pusti, da ta ljubezen skozi izkazovanje usmiljenja do revnih, potrebnih in bolnih preide v vidno resnico v skladu s Pismom. Le ta vera je nebeška, ker človek z njo doseže nebesa, medtem ko sta prva in druga mrtvi, saj nobena od njiju človeku ne pomaga do sreče ([Luka 18,8](#)).

17. POGLAVJE

Trojni pomen besedil Svetega pisma

(V Bibliji obstaja trojni pomen: Mrtva črka; beseda brez dejanj; duhovno jedro besede – enako kot: Jasli, plenice, otrok Jezus.)

1 Veliko je ljudi, ki se zanašajo zgolj na mrtve črke Biblije, ker se jim zdi pretežko živeti v skladu z duhovnim pomenom besed. Vendar Moj nauk v Bibliji ni mrtev, temveč živ za žive v duhu in ima trojedini smisel:

I Črke so same v sebi mrtve, so le nosilke besed.

II Nato pridejo besede v snovnem pomenu, kakor jih poslušajo človeška ušesa, vendar so, ne da bi bile prenesene v dejanja, še vedno mrtve.

III Naposled pride duhovno notranje jedro besede, ko človek nauk besede spremeni v dejanje ljubezni. Le to zadnje nosi v sebi pravico do Božjega plačila.

2 Da bi vam na primeru iz Biblije pokazal, da je ta primerjava pravilna, naj vam kot zgled služi zgodba iz Lukovega evangelija 2,12, kje pravi: *In to vam bo znamenje: »Našli boste dete, povito v plenice in položeno v jasli.«* Jasli kot primer so kakor mrtva črka, v kateri nekaj leži, vendar je to povito v nekaj snovnega, zunanjega, v plenice, in to zunanje je še vedno mrtvo; toda v teh plenicah, ki od zunaj kažejo, da je v njih dete, je Kristus, je Duh Boga Jehova Sabaota, ki je vstopil v meso!

3 Zato ne glodajte mrtve črke, ne zadovoljite se s snovnim pomenom plenic namesto

z duhovnim, temveč poiščite otroka Jezusa, Duha Kristusovega! Takrat boste pravi teozofi ali - Božji način branja Biblije.

18. POGLAVJE

Sveto pismo je treba razlagati le duhovno. Samo Bog ga lahko razloži.

(Sveto pismo je duhovna knjiga, zato jo sme razlagati le tisti, ki ima dar razlaganja ali preroško notranjo Božjo besedo, da lahko prosi Boga za razlago pravega pomena in nato pravilno razlago sporoči vsem.)

1 Vsak kristjan ve, da je Biblija duhovna knjiga in jo je zato mogoče razlagati le duhovno. Vendar, ker so današnji ljudje povsem materialni, kako naj potem razumejo duhovno napisano knjigo?

2 Biblija je knjiga prerokb in duhovnih nauk - poleg zgodovinskih dogodkov, ki jih tukaj ne moremo upoštevati, saj gre za človeške zapise. Toda prerokbe so močno podane v mističnem jeziku, ki ga brez Božje pomoči ni mogoče pravilno razlagati, saj jih lahko le Božji Duh pravilno razloži, ker izvirajo iz Njega. Enako velja pogosto tudi za Božje nauke, ki se pojavljajo v Bibliji.

3 Zmožnost razumevanja duhovnih besed Biblije, ki so materialno mislečim ljudem tu pa tam tuje, ker vsebujejo duhovne besede, vključuje dar razlaganja Svetega Duha, o katerem govori Pavel v [12. poglavju](#) Prvega pisma Korinčanom. Če pa k temu spada poseben dar Svetega Duha, potem ga mora človek najprej imeti, da lahko Biblijo pravilno razume; zato nima vsakdo pravice razlagati Biblije, temveč le tisti, ki imajo dar razlaganja Svetega pisma. Dar razlaganja pa leži v notranji preroški besedi, s katero človek govori z Bogom, natanko tako, kakor so nekoč delali preroki in apostoli, ter tako lahko prejme pojasnilo o vsem. Kajti dejanski razlagalec Svetega pisma je le Božji Sveti Duh sam. Kdor torej nima dara notranje preroške Besede, ne sme sam razlagati Svetega pisma, da ne bi pri milijonih bralcev prišlo do milijonov razlag, saj bi se takrat nastali pojmi, ki povečujejo neenotnost vere, pojavili na milijone različnih načinov.

4 Tako lahko obstaja le en razlagalec in ta sem Jaz, Jezus Sam, kajti Jaz sem vrhovni Pastir svoje črede, ki jo mora zaznamovati enotnost vere, utemeljena na ljubezni, ponižnosti, potrpežljivosti in edinosti.

5 Vsak človek ve, da je mogoče Božje razodetje, naj gre za prerokbe ali nauke, razlagati le po Božjih orodjih, ki so se nekoč imenovala preroki, zdaj, ko je že napočil čas po Apostolskih delih [2,17-20](#), pa se imenujejo [Očetovi mediji](#).

6 Kajti Sam se lahko razodevam le po takšnih otrocih, ki Me proslavljajo z ljubeznijo do Boga in bližnjega ter s tem izpolnjujejo Moje zapovedi in nauke, ker po njih živijo in delujejo ter svoja verska stališča izražajo le skozi neposredno pojasnilo, ki ga prejmejo od Mene.

7 Nemogoče je, da bi to delal po ljudeh, ki se klanjajo lastnim pogledom ter se z vkoreninjeno trmoglavostjo oklepajo svojih dogem - tako rimskih kot protestantskih.

Dokler človek ni prost takšnih osebnih dogem, je neuporaben za to, da bi sprejemal Moje nebeške nauke v njihovi čistosti in jih predajal drugim; zato služim le takšnim ljudem, ki ne le živijo v skladu z Mojim naukom, temveč tudi svojo voljo popolnoma podrejajo Moji in za katere nihče ni avtoriteta razen Mene, vašega Boga in Očeta edinega.

8 Skozi to knjigo sem vas razsvetlil, da so celo Moji apostoli, kadar Me niso vprašali, poučevali iz lastnih pogledov, s čimer je nastala trojna mešanica: starojudovska, krščanska in osebna prepričanja. To zmedo sem vam jasno predstavil zlasti pri razsvetljenju o krstu, da bi razumeli, da sem le Jaz edini pravi Učitelj in Mojster.

9 Razkriti sem moral lažne nauke v Svetem pismu, da bi sami videli, kako je Sveto pismo sestavljeno. To bo še bolj jasno v naslednji izdaji Svetega pisma (4*); kajti tam vam bom predstavil tisoč napačnih mest v Bibliji, ki so jih ljudje vseh časov popačili ali predelali, ter jih popravil v pravi nauk, ki bo v skladu s krščanskimi teozofskimi knjigami; kajti resnica ne sme nasprotovati sami sebi.

10 Vzemite si k srcu te dobrohotne besede ter bodite ponižni in polni ljubezni do Mene, da vas bom Jaz lahko gledal v ljubezni ter vas uvrstil med Svoje otroke. Amen.

19. POGLAVJE

Vse temelji na ljubezni - obljuba nove Biblije.

Vabim vas, da preberete vse teozofsko-krščanske knjige.

Gradec 23. september 1902

(Oče Jezus razsvetljuje razloge, ki ljudi vodijo k pravi veri, h krščanski teozofiji, in obljublja pojav nove Biblije.)

1 Ljubezen je najvišja stvar, kar jih obstaja. V ljubezni morajo vsi ljudje postati bratje in se združiti kot eno ljudstvo, zato sem Ljubezen razglasil za Kraljico sveta, pod katere žezlom bodo narodi srečni.

2 Nikoli ne naredite ničesar, kjer ljubezen ni nagib k dejanju; kajti ljubezen kaznuje, da bi popravila, in nagrajuje dobro, da bi ga spodbudila k boljšim stvarem. Zato mora vsak človek vaditi ljubezen, kajti ljubezen bo oblikovala vladavino tisočletnega kraljestva Božjega Svetega Duha na Zemlji.

3 Veliko je bilo ljudi, ki so pridigali ljubezen, vendar ljudje še niso bili dovolj zreli, da bi jo razumeli in nauke prenesli v prakso. A brez tega je vsak nauk mrtev, pa naj bo še tako vzvišeno in lepo izrečen ter poučevan, saj je vse odvisno le od dejanja, ne pa od lepih besed nauka, ki ga pridiga pridigar.

4 Tako je tudi Moja trdna volja, da v Svojem tisočletnem kraljestvu vladam le skozi ljubezen in pustim ljubezni, da vlada kot učiteljica narodov, kajti kar človek stori iz ljubezni, to stori iz svobodne volje in iz srca, zato je dejanje ljubezni dejanje svobodnega človeka, in le to, kar človek stori iz svobodne volje je v skladu z redom Božje Ljubezni, katere spremljevalka je vedno svoboda delovanja.

5 Mnogi ljudje si ne znajo predstavljati, kako bi bilo mogoče z ljubeznijo izvajati

pravičnost med zločinci, saj v kazni vidijo edino zdravilo za hudodelca; vendar je to gledišče napačno: S sodno kaznijo se zločince sicer lahko zapre za določen čas in jih tako pripravi do tega, da odslužijo svojo kazen, vendar to zločinca ne bo izboljšalo, temveč ga bo le poslabšalo, s tem ko bodo postali previdnejši pri opravljanju svojih hudih del, ne pa s tem, da bi se odpovedali svojim strastem in jih zaustavili.

6 Zato v Mojem novem kraljestvu ne bo stalnih sodišč, temveč bo sodnik ljubezen, po kateri bo poravnana vsaka nesloga in po kateri bodo zločinci vzgojeni v dobre ljudi skozi pouk o tem, kako mora človek živeti in delovati kot človek in Božji otrok, da si lahko lasti pravico do ljubezni v vseh vidikih.

7 Zdaj prihaja čas, v katerem bodo vse tradicionalne stvari propadle in tako tudi vaše dosedanje gledanje na vero, kajti Mojega nauka niste nikoli zares razumeli, temveč ste Moje besede nauka o odrešitvi vedno sprejemali in opravljali le v skladu z modrostjo namesto z ljubeznijo, kakor vam je to jasno dokazala ta (knjiga) Opravičenje pred Bogom in proti čemur se ne morete boriti, če sploh načete narobe presoјati Mojega nauka ter ga razlagati po svojih lastnih mnenjih, kakor so danes navajeni delati svetovni filozofi.

8 Kakor pa je z opravičenjem pred Bogom, tako je tudi z razumevanjem drugih nauk. Biblija je morda dobra, vendar jo vi slabo razlagate in potem vse spodleti. Zato bom dal ustvariti Biblijo v skladu s to knjigo, da jo boste brali in razumeli tako, kakor želim, da jo razumete.

9 Vendar ni dovolj, da Biblijo le berete, saj to ni izvirnik, temveč le kratek izpisek, dvajsetina izvirnika, boste pa v novi Bibliji prejeli navedbe dokazov, kjer bodo ustrezne vrstice ali celotna poglavja temeljito razložena, in to je bistveno: da boste skozi razlago dobro razumeli to, kar berete.

10 Vendar pustite ob strani dosedanja razsvetljenja Svetega pisma, ker so podana v skladu s človeškimi mnenji, ter berite le ta razsvetljenja, ki so vam dana v branje v novi Bibliji, saj ta prihajajo od Mene, vašega Boga in Očeta Jezusa, in so zato povsem zanesljiva. Kajti če še Jaz ne bi vedel, kako jih pravilno razložiti, kdo bi vedel?

11 Berite in širite novo Biblijo med soverniki, kajti izdana bo povsem drugače kot dosedanja, saj bo prišla neposredno od Mene. Gre za to, da vam dam v roke knjigo, ki bo vašo pozornost usmerila na mnoga razsvetljenja, ki sem jih o tem že podal, in ki jih morate marljivo brati, da dosežete luč in resnico o tem, kako pravilno razlagati besede Biblije, da iz nje ne boste brali pogubljenja namesto rešitve za dušo.

12 Konec koncev je en od glavnih pogojev ta, da najprej pravilno razumete Mene, svojega Boga in Očeta, zato morate najprej prebrati knjigo »*Sveta Trojica*«, da boste vedeli, kako je treba razumeti Sveto Trojico, sicer se boste ob branju novih knjig vedno spotikali ob Moje pravo ime, kar pa je treba preprečiti s tem, da najprej spoznate Mene, ki sem vaš Oče in duhovni Učitelj. Zato berite vse krščanske teozofske knjige, saj sem jih dal za Svoje otroke, med katere so vključeni vsi ljudje, ki jih vodi Moj Duh.

13 Dolgo sem Jaz pustil ljudem iti po njihovih poteh, vendar je šlo vse bolj navzdol,

zdaj pa ne bo več tako, zato bo napravljen konec vsemu, kar po Moji volji ne obstaja. Zato vam moram dati tudi drugačno različico dosedanje Biblije, ker jo razlagate popolnoma napačno in ker so njene besede, razen prerokb, pogosto popačene in uporabljene za denarni dobiček, medtem ko sem Sam odstranjen. Tako boste razumeli, da s trenutno Biblijo za vas pravzaprav ni rešitve, saj jo razlagate materialno in iz nje berete pekel, medtem ko je Biblija duhovna knjiga in jo lahko razumejo le duhovno zreli ljudje.

14 Naj si nihče ne domišlja, da razume Biblijo, saj je to popolnoma nemogoče, če človek nima apostolskih binkoštnih darov; zato se pustite voditi [Mojim poklicanim medijem](#) in knjigam, ki vam jih priporočajo, da ne padete v mrak vere, ki vam bolj škoduje kot koristi

15 S tem sem vam dal potrebna navodila, da veste, pri čem ste; če pa še vedno dvomite o Mojih svetih besedah, potem preberite prvo knjigo »Oznani!«, kje preizkus nakazuje, kako lahko človek podnevi govori s znanimi umrlimi in jih pokliče, da boste lahko govorili (z njimi) in sami videli, kam so v duhovnem kraljestvu zaradi svojih prepričanj prispeli.

16 Iz vsega tega vidite, da sem to resnično Jaz, vaš Bog Jezus Kristus, ki govorim z vami; kajti brez Moje volje noben duh ne more biti viden podnevi, niti ga ne morete slišati govoriti, saj sem le Jaz tisti, ki vam odpira duhovne oči in ušesa, da jih vidite in lahko z njimi govorite.

17 S tem se vam oznanja resnost časa Moje vrnitve na Zemljo in dobro boste storili, če boste poslušali Moj Očetovski glas, da boste našli milost pri Meni; kajti nevernike čaka pekel, saj so sem pripeljani bodisi prostovoljno, bodisi skozi pekel, da bi verjeli v Mojo besedo. Izbira je odprta vsakomur, kajti nikogar ne podrejam prisili, da bi Mi moral verjeti.

Opombe:

1* Pojasnilo je podano nekaj let pozneje in ga najdemo v 6. in 7. poglavju knjige »Kristus in Cerkev«, 3. zvezek. (Op.ur.)

2* (Jezus govori): »[Psevdo-Matej](#), imenovan Rabbas, po rodu Grk, je bil pisec v Sidonu. Leta 50, ko je bil star 42 let, je prestopil v krščanstvo in takoj - kot pobožen in resnici naklonjen mož - začel iskati, sestavljati in zapisovati odlomke ter to, kar je več ali manj slišal od resnicoljubnih prič, o življenju, delovanju in nauku Kristusa. Sestavil je več med seboj razlikujočih se poročil, ki jih je uredil po sporočilih, ki so se mu zdela verodostojna. Iz prvotnih 15 evangelijev, ki jih je uspel zbrati, jih je strnil v najboljšem in najbolj verodostojnem Matejevem evangeliju, ki ga imate sedaj. Pisal je le v hebrejščini (ne v grščini). Njegova smrt se je zgodila leta 69 po Meni, Jezusu.«

3* Krščanski adept (krščanski posvečenec): Adept pomeni osebo, ki je posvečena v duhovne resnice ali se je temeljito izurila v duhovni praksi. V kontekstu besedil Jakoba Lorberja in Gottfrieda Mayerhoferja se najpogosteje uporablja prevod Krščanski adept, saj gre za naslov konkretnega teozofskega ali mističnega spisa.

4* Poleg obljube nove Biblije v 19. poglavju Gospod tudi v drugi knjigi ([Kristus in Biblija – pogl. 43,22](#)) prerokuje, da bo v prihodnosti za tri leta stara Biblija izginila s sveta, tako da se bo poučevalo le še Njegova beseda, vsebovana v Njegovih teozofskih knjigah.